

Szerkesztési Iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-és szám,
ahová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleita Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
ahová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felolós szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ----- 12 ft.
Félévre ----- 6 :
Negyedévre ----- 3 :
Egy hóra ----- 1 :
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik minden nap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

A kereskedelemügyi miniszter.

Nagybecskerek, február 5.

A magyar és osztrák vám- és kereskedelmi szerződési tárgyalások körül a legilletékesebb munkák egyike Daniel Ernő kereskedelemügyi miniszternek jutott, kinek ressortjába tartozik a magyar államvasutak igazgatása. A vasutak fontosságát valamely állam közigazdasági fejlődésére nem kell bizonyítani, ugy azt sem, hogy a legelőnyösebben szerkesztett kereskedelmi szerződésnek sem lehet semmi gyakorlati értéke, ha tökéletesen kidolgozott utthaláztatot és egyéb szállítási eszközöket nem bocsátunk a kereskedelem, az ipar és főleg a mezőgazdaság rendelkezésére. A fiskális érdeket nem szabad első sorban tekintetbe venni, midőn a vasutak áldásos befolyásáról akarunk beszélni, ellenkezőleg ezt az érdeket bizonyos tekintetben alája kell rendelni ama követelményeknek, melyek nélkülözhetetlenek egy ország versenyképességéhez, a mely ország kitünő kereskedelmi szerződések által csak részben van megvédve a nagy és vehemens világverseny ellen.

Daniel kereskedelemügyi miniszter mindenkor szem előtt tartotta Magyarország ez érdekét és az adott keretek közt elment a lehetőség határáig. Magyarországon a mezőgazdasági termékek számára oly igen mérsékelt rendes szállítási díjak vannak érvényben, mint Európa egyetlen államában sem és éppen ez képezi az osztrák mezőgazdák egyik panaszát, szakadatlan nehézségeik tárgyát.

Báró Gudenus, az osztrák mezőgazdasági társaság elnöke, csak a legújabb panaszkodott amiatt, hogy most már Magyarországot legtávolabb fekvő részeiből olcsóbban lehet Bécsbe gabonát szállítani, mint akárhány alsóausztriai állomásról. Amit az osztrákok odaát kifogásolnak és tanácstalan buzgósággal megtámadnak, a magyar mezőgazdaságnak csak hasznára és virágzására szolgálhat, s mennél többet ombolnak és dühösködnek agrár díjsza bál sainkellen, annál erélyesebben kell azokhoz ragaszkodnunk. Sem a magyar államvasutak,

sem mászemű magyar forgalmi eszközök nincsenek arra teremtve, hogy az osztrák ipar és az osztrák közvetítő kereskedelem szolgálatába állítsák őket. Ezeket az intézményeket a legnagyobb erő és erély kifejtésével, nagy anyagi áldozatokkal azért létesítettük, erősítettük és istápoltuk, hogy Magyarország közigazdasági függetlenségét és önállóságát biztosítsuk és mozgítsuk elő.

Az a nagy és általános forgalmi politika, melyet annak idején Baross Gábor inaugurált, hű követőre talált Daniel Ernőben. A magyar államvasutak kizárólag magyar érdekek szolgálatában állnak és Daniel Ernő kizárólag magyar forgalmi politikát csinál. Daniel Ernő és Baross Gábor közt, eltekintve a nagy koncepczióktól és nagyszabású eszméktől a legkisebb részletekig párhuzamot lehet vonni. Ugy ennél, mint amannál, minden cselekvés első és egyetlen alapoka a magyar állam érdeke. Mind a ketten ez érdekek szolgálatába állították a rendelkezésre álló erőket és intelligenciáit. Első sorban önmagukat, törekvéseiket, szorgalmukat, tudásukat. És midőn a kereskedelemügyi miniszterium vezetőjének dolgozószobáját még a késő esti s már a kora reggeli órákban megvilágítva látjuk, egy tekintetben mindenesetre meg vagyunk nyugtatva, hogy t. i. ama miniszteri szobában a képzelhető legnagyobb szorgalommal és csodálatraméltó munkakedvvel, ernyedetlen kitartással csupán Magyarország érdekében terveznek, intézkednek, működnek.

És ezt az érdeket a kiegyezési tárgyalások körül is méltóan meg kell védeni és erélyesen képviselni. Az osztrákok szállítási díjak mérséklését akarják osztrák ipari és kereskedelmi cikkek számára; ilyen mérsékléseket magyar kereskedelmi miniszter csak a magyar államvasutak prosperitásának költségére, vagy csak a magyar mezőgazdaság hátrányára adhat meg. Ha Daniel Ernő mostanig önállóan és függetlenül működhetett és az osztrák érdektől eltekinthetett, — ezt most is, és ha lehet még nagyobb mértékben meg fogja tenni, amikor is oly szerződésről van

szó, amelytől tíz esztendei hosszú időre sándékozunk függővé tenni Magyarországot érdekeit és prosperitását. Nehéz feladatában támogatni fogja őt a saját ereje, a saját intelligenciája, tudása, hazafiassága és Magyarország közvéleményének egész, osztatlan bizalma.

Torontálvármegye közgyűlése.

Nagybecskerek, február 6.

Torontálvármegye törvényhatósági bizottsága ma rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek több pontjánál élénk vita indult meg a szép számban megjelent bizottsági tagok között. Különösen nagy érdeklődés mellett tárgyalta a közgyűlés Nagybecskerek város képviselőtestületének határozatát a városi főorvosi állásra vonatkozólag, továbbá a basahidi bíró ügye is több felszólalásra adott alkalmat.

Jelen voltak: Rónay Jenő, dr. Dellimánics Lajos, br. Feilitzsch Berthold, Rigó István, Filkovic Boldizsár, Szilágyi Albert, dr. Vinczobidy Ernő, Szerémy Ödön, Weinrich Vilmos, Botka Béla, Hadfy Döme, Zairos Imre, Bene Dezső, Kajtar Jenő, Szávics Iván, ifj. dr. Demkó Pál, Molnár Sándor, Szobotka Részó, dr. Oláh Béla, Lestyánszky János, Napholtz Agost, Pavlicsek József, Weisz Izidor, Semsey Gyula, gróf Bethlen Miklós, Daniel Pál, Virányi E. József, Pap Ernő, Kün János, Bielek Antal, Ország Péter, dr. Korsós Elemér, dr. Mihálovich Ödön, Iztrát Simon, Vég Károly, Rácz Jakab, Ivánovics Miksa, Krastics János, Kresztonosics Jenő, Poroszkay Béla, Zamurovics Lyubomir, Bogcha Marton, Marton Andor, Kocsis Ferenc, Lauka Gusztáv, dr. Klein Mór, Szmaessenka Ernő, Markovics Döme, Kovách Agoston, dr. Holländer Mór, Virágh Vilmos, Kéler Akos, Frankl Vilmos, Romkay Nándor, Tarany Ferencz, Schindelmann Sándor, Hegdüs Kálmán, Vécsey István, Franz J. L., Blazsevics János, id. Steinbach Antal, Knáb Adám, Orsó Gáspár, dr. Gyertyánffy Jenő, Lindhoff János, Steinitzer Géza, dr. Piechl Sándor, Manczer Lipót, Jagodics Bogumil, Kovács Péter, Szabó Ferencz, Jenovay Zoltán, Albel Károly, dr. Oroady Lajos.

Rónay Jenő főispán a bizottsági tagok lelkes éljenzése mellett elfoglalván az elnöki széket, a közgyűlést megnyitja.

Tárgysorozat előtt felszólal dr. Dellimánics Lajos alispán és közli a törvényhatósági bizottsággal, hogy Daniel László Nogradme győ ujonnan kinevezett főispánja meghívta a vármegye közönségét, a folyó hó 15 én tartandó

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

A legédesebb csók.

— A „Torontál” eredeti társzája. —
Irtá: Osztle Andor.

— Utoljára figyelmeztetem I-én kisasszonyt, hogy ha még egyszer kőbeszól és sávarja a tiszelt szónokot, megvonom attól az élvezetől, hogy elmondhassa, melyik volt életének legédesebb csókja!

Csend lett egyszerre. Még az elnöknő huga, a csicska Jolánka is tudott magán uralkodni, hogy hallgasson.

A legédesebb nedűt, a kávét mindnyájan kiitták már. Következett az asztal leszedés, melyet az elnöklő háziasasszony, Matild végzett.

— S most folytassa kérem Imola kisasszony ott, a hol elhagyta, — szót Matild, az egyhangulag megválasztott elnök, és leült asztal fejehez.

De csak csicsergett, pletykázott a hat menyasszony és a négy iskolába járó Jolán is. Nem bírt velük az elnök. P dig erősen megfogadta, hogy hallgatnak. Hat menyasszony és egy csicska babus kööt lehetetlen csendet tartani. De mikor olyan érdekes dolgot akarnak egymásnak elmondani!

Meg a múlt vasárnap délelőtt határozták el, mikor a templomból együtt mentek haza, hogy

Matildnál gyűlnek össze oszonnára a következő vasárnapon.

Utolsó vasárnap! Matildot ma hirdette ki harmadszor a pap Lányi Bandival.

Eljött a vasárnap délutánja és bucsu ussonnára gyülekeztek a barátok. Bucsut vesznek attól a boldog kortól, mely soha, soha nem tér vissza, mely a legédesebb, leggondtalanabb...

Négy éve, hogy nagy lányok és báloznak. Mind a hatan egyszerre lépték át a bálterem küszöbét és a véletlen úgy akarta, hogy egy évben került mind a hat a „hymen” hírek rovatába. Igaz, hogy a Milike völégénye még nem szolgálta le az egyévi önkényességét, de biztos az ő házassága, ha két év muva tartják is meg.

Mikor az uszonna végére jártak és a mama a nagynénivel a szomszédaszobába vonult, Imola azt indítványozta: mondja el kiki, (hiszen már mindnyájan menyasszonyok), melyik volt életüknek legédesebb csókja.

Matild hugát, Jolánt ki akarták parancsolni a szobából, nem neki való a téma.

De csak nem ment ki Jolán.

— En itthon vagyok — mondá Jolán duzzogva — nem megyek. Edes Matild ugy-e nem kell kimennem? Könyörgött astán a kis szőszke. Már én is nagy lány leszek!

Megtörték. Hogy komolyabb legyen a bucsu-aktus és a legédesebb csók történetkéik annál nagyobb csendben legyenek elmondhatók, megválasztották Matildot elnöknek.

— Tebát folytatta Imola kisasszony — szót az elnök komolyan.

— Halljuk! halljuk!
— Kezdje el még egyszer elől a történetet — könyörgött Jolán, a kit a dolog szerfölött érdekelt.

— Kezdje hát el még egyszer — kiálták mindannyian.

— Nos, hát igen — csucsorítá össze száját Imola és mesélni kezdett... Tihamért akkor láttam másodszor. Nem hazudok, hiszen már völégényem, de első megpillantáskor olyan különös, olyan furcsa érzés fogott el, mintha szüntelen azt sugta volna valaki füleimbe: ez ő, ez ő...

— Ugyan ne csinálj akkora ízeneket a dolognak — szóla közbe Sárka, a kiről az a mende-monda keringett eleinte, hogy Tihamért titkon jegyben járt már volna vele.

— Halljuk, halljuk, csak beszéljen, zugták a többiek.

— Szivesen elállok a szótól — mondá aztán elhalványodott arcczal Imola — ha Sárka kisasszonynak nem tetszik.

— Nem, nem, ugyan kérlek ne hallgass rá — csacsogta Jolán, a ki tükön ült a kíváncsiságtól.

— Kérem a hölgyeket, legyenek csendben s tartózkodjanak az inparlamentáris dologtól, hiszen nincsenek a képviselőházban — mondá komolyan Matild, miután a dessert-késsel megütötte az elnöki csöngőt, a poharat.

— Hát mondom — folytatta aztán erőltetett nyugodtsággal Imola, — mikor Tihamért másodsor láttam, valami ismeretlen érzés lepett

beiktatási ünnepélyére. A kösgyülés dr. Dellimanic Lajos alispán megbizása a küldöttség összehívására, a mely az ünnepélyen a vármegyét képviselje.

A tárgysorozat főbb pontjai közül kiemelendőknek tartjuk a következőket:

Győr városa átiratát, a vám és kereskedelmi szerződés megújítása tárgyában a kösgyülés tudomásul vette.

A megyei községi és körjegyzői egyesület azon kérelmét, hogy a vármegye közönsége a segédjegyzők és irnokok fizetését emelje fel, illetőleg szabályozza a maga hatáskörébe, a kösgyülés az állandó választmány indítványához képest nem tartja teljesíthetőnek, mert ezen állások javadalmasításának meghatározása a községi önkormányzat jogkörébe tartozik. Ezen tekintetben a vármegye közönsége nem gyakorolhat befolyást.

A megyei számvevőség jelentése szerint a megyei nyugdíj alap 1896-iki előirányzata közel 400 frt hiányt mutat fel. Hogy az ennek folytán szükségessé váló aránylagos nyugdíj leosztás elkerülhető legyen, a kösgyülés elhatározza, hogy egy részről ezen nyugdíjalap a folyó évben egy más alap irányában fenálló tartozását ne törlessze, másrészt pedig felkérve dőnek határozza a minisztert, hogy a még fennmaradó 1000 frtnyi hiányt engedje meg a közjótékony sági alap többletéből fedezni.

Sorra került ezután Nagybecskerek város képviselőtestületének határozata a városi főorvosi állás betöltését illetőleg. Az állandó választmány tekintettel arra, hogy a városi képviselőtestület ezen választás azonnali megjelölésével tullepte hatáskörét, a községi törvény erre vonatkozó intézkedéseit nem vette figyelembe, ezen határozatot feloldandónak véli. Javasolja továbbá, hogy a polgármester eljárását ez ügyben a törvényhatóság helytelenítse.

Hadfy Döme szólalt fel, első sorban nem fogadva el az állandó választmány véleményét. Nézete szerint itt nem választás, hanem csak előléptetés történt. Indítványozza, hogy az ügy a napirendről levéssék s a városi szabályrendeletnek erre vonatkozó módosításával együtt később tárgyalassék.

Dellimanic Lajos dr. alispán kéri az állandó választmány véleményének elfogadását, miuthogy itt tényleg törvénysértés történt, a mennyiben a városi képviselő testület nem helyettesítés után gondoskodott a megüült főorvosi állás ideiglenes betöltéséről, hanem ezen főorvost tényleg rögtön megválasztotta, sőt tőle az esküt is kivette, miáltal egyrészt az alispánnak törvényadta jogát sértette, másrészt nem tartotta be még azon alakszerűséget sem, hogy a végleg megüresedett állásra előzőleg pályázat kiirassék.

Kraztics János polgármester bizottsági tag a maga álláspontjának védelmére kifjti ezután, hogy ő csak a város jól felfogott érdekében vélt eljárni, másfelől pedig a képviselő testület többségének határozatát kimondani neki kötelessége.

Rónay Jenő főispán Kraztics bizottsági tag felszólalására első sorban is kijelenti, hogy a tisztviselő bizottsági tag urak, ha a saját tényükről van szó, nem vehetnek részt a tanácskozásban, de a maga részéről konstatálni kell még azt is, hogy a szóban forgó határozathozatalnál a város képviselőtestülete nem tartotta be a törvény intézkedését.

Poroszkay Béla m. főügyész az állandó választmány véleményének első részéhez járulhat csak hozzá, a helytelenítésre vonatkozó kijelentést mellőzni kéri.

Kovács Agoston és dr. Dellimanic Lajos alispán felszóalása után, a ki a maga részéről is elejteni kéri az állandó választmány határozatának második részét, elnöklő főispán ilyen értelemben mondja ki a határozatot.

Következett ezután alispán jelentése Basahid község számadásainál kifogásolt tételek ügyében. Az áll. v. tekintettel arra, hogy az eredetileg megnevezésű 40 000 frt kellő igazolás mellett 808 frtra apadt, Jarkovics Sándor községi bírót és felelős számadót ezen összeg megfizetésére kötelezi ugyan, de egyben jóváhagyja a község képviselőtestületének azon korábbi határozatát, a mely szerint nevezett bírónak érdeműs működéséért évi 150 frtnyi jutalmat szavazott meg, a mi által csupán 58 frtless nevezett bíró által fizetendő.

Hadfy Döme tekintettel arra, hogy nagyrésben Szigethy volt számvevő eljárása okozta azt, hogy ezen ügy tisztázása egy évtizeden keresztül tartott, indítványozza, hogy a törvényhatóság határozatában legalább erkölcsi elégtelt adjon nevezett bírónak, a mennyiben kimondja, hogy ezen ügyben Jarkovics Sándor bíró teljesen ártatlan.

Dr. Dellimanic Lajos alispán elegendőnek tartja az állandó választmány vélemények elfogadását, a mennyiben a felmentvény megadása már magában foglalja a Hadfy bizottsági tag által kívántakat. Mindazonáltal, a mennyiben a törvényhatósági bizottság azt óhajtja, hajlandó a határozatnak oly módon való fogalmazására, hogy abban a bíró ártatlansága még külön is felemlítessék.

Poroszkay m. főügyész szintén nem fogadhatja el Hadfy indítványát.

Báró Feilitzsch m. főjegyző szintén megjegyzi, hogy az állandó választmány in okolása már ugyanis magában foglalja a kívántakat.

Molnár bizottsági tag felszólalása után a kösgyülés elfogadja az állandó választmány határozatát, mely szerint a felmentmény a jelzett értelemben megadassék, külön kiemelésével annak, hogy a községi bírót e tekintetben nem terhel súlyosabb mulasztás.

A nagybecskereki szőnyeggyár megkeresése az állandó választmány indítványához képest 10.000 frt elsőbbségi részvény jegyzését határozta el a kösgyülés.

E tárgynál elnöklő főispán kiemeli, hogy ő elnöke lévén a nagybecskereki szőnyeggyár részvénytársulatnak, ezen kérdést csak egy zerrűen minden ajánlás nélkül becsájta szavazásra, dacára annak, hogy ő ezen két minőségét teljesen összeegyeztethetőnek tartja, minthogy a nevezett részvénytársulat nem haszonszerzési vállalat, hanem megyénk közgazdasági viszonyainak javítását célozza.

A belügyminiszter leiratát az alakítandó millenniumi bandérium ügyében a kösgyülés kiadta az alispánnak megfelelő intézkedés végett.

A főispán átiratára a millenniumi ünnepély alkalmából alakítandó lovasbandérium költségéről és ruházataról határozatba ment, hogy egy 32 tagu pépies bandériumot is alakítanak, erre vonatkozólag a járási főbírák felszólították járásaik területéről a tagokat kijelölni és egyuttal felkérni a községeket, hogy ezek ruházatainak fe-

jében legföljebb 250 frtig terjedő összeget szavazzanak meg. (Ezen tárgyról hirovatunkban is megemlékezünk).

Elénk vitát keletett még az alibunári főszolgabírói lak építése, melyre vonatkozólag a kösgyülés az építés megkezdését határozta el.

Az ülést holnap folytatják.

HIREK.

Tájékoztató.

Február 8. Athletikai club bálja.
Febr. 8. Torontálmezei takarékos és hitelbank közgy.
Február 9. Vöröskeresztesegyleti kösgyülés.
Február 10. Közigazgatási bizottság ülése.
Február 13. Jogász táncestély.
Február 15. Lövész-estély.
Február 18. A casinói dalárda vig estélye.
Március 1. Nagybecskereki tak. és előlag. társ. az osztr.-magy. első ált. tisztviselő egyesületnek kösgyülése.
Április 6. Táncmulatság az árvaház javára.

A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van; női részére kedden és pénteken délután.

A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utczán, a Schuber házban van.

— A miniszter elismerése. Schütz Péter bogárosi lakos az ottani születésű szegényorsu iskolás gyermekek segélyére 200 frtos alapítványt tett. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Schütznek ezen, a tanügy előmozdítását célzó hazafias áldozatkészségeért köszönetét és elismerését nyilvánította.

— Torontálvármegye bandériuma. A millenniumi lovasbandériumban Torontálvármegye részéről résztvevők eddig a következők jelentkeztek: Baich Iván báró, Balázs Iván, Bottka Béla, Csávossy Gyula, ifj. Csávossy Ignác, Csekonics Gyula gróf, Daniel József, ifj. Daniel Pál, Daniel Tibor, ifj. dr. Demkó Pál, Gerliczi Ferencz báró, Jagodics Bozsumil, Jankó Agost, Jenovay Zoltán, Karácsonyi Andor, dr. Perisics Zoltán, dr. Pap Géza, Rónay Jenő, Rónay László, Rónay Mihály, Solymos Gusztáv, Urbán Peter, dr. Vicz hidy Ernő.

— Az anyakönyvi hivatalból. A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújabbban a következő bejelentések történtek:

Született: Vargity Mladen (gk.) földműves R. divoj fia. — Czveanov Vitalyos (rk.) földműves Ivanka leánya. — Vargity Janos (rk.) napszámos Samijana leánya. — Fokatics Adám (rk.) közműveseged Ferencz fia. — R. idu Tivadar (gk.) sátoros cigány S. v. tozár fia. — Szever Károly (rk.) közműveseged Paulina leánya. — Turinszki Pál (gk.) napszámos Velna leánya. — Gruics Tivadar (gk.) fuvaros Dezanaka leánya.

Meghalt: Fuchs Sándor (rk.) 28 éves irnok behagyomány következtében. — Batta Bálint (rk.) 46 éves napszámos tüdőlégdag következtében. — Tapavicski Orsád (gk.) hivatalosolga 5 napos Vitályos fia életgyengeség következtében.

— Az érettségi vizsgálatok reformja. Elmitettük, hogy Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter az érettségi vizsgálatok reformja ügyében szaktanácskozást szándékozik egybe hívni. A tanácskozásra, melynek határidejé csak

meg. De nem szólhattam, nem vallhattam be neki, hogy szeretem, nagyon szeretem. Rosszul is van az így berendezve, hogy férfun áll mindig a sor. Hátha nem meri bevallani?

— De az alkalom kedvezett. Egy délutánon tisztelgett nálunk. A mama alaposan kikérdezte, honnan való, mik a szülei stb. Másnap megint nálunk volt. A papa invitálta bor-kóstolóra. S mikor — még ma is emlékszem — hetedazer látogatott el hozzánk, akkor csupant el az én legedesebb csókom...

— Ki hitta akkor? — Kiváncsiskodott Jolán.

— Ugyan ne zavard, hallgass, — türelmetlenkedtek a többiek.

— Ki hitta? Senki! Már akkor magától jött Tihamér, ha éppen tudni akartjátok — vető oda hetykén, büszke tekintettel Jolán.

— Ugyan ne zavartasd magad — kérlelte Milike, a legifjabbik menyasszony.

— A verandán ültem és valamit olvastam, a mikor Tihamér észrevétlenül jött föl a lépcsőkhöz. Csak mikor előttem állt, vettem őt észre. Persze elpirultam, olyan iett az arcom mint a pipacs.

— Mit olvas? kérde Tihamér.

Zavartan feleltem a kérdésre.

Magam sem tudom miért voltam oly zavart. S aztán, aztán csevegünk mindenféléről. Végre valami miatt fogadott, nem tudom hány csókba. En azonban egyre redukáltam és elveszitettem. S a csók, az édes csók elcsattant. Elkábultam, mindezt táncoltam előttem. S hogy elsikoltam ma-

gam, onnan tudom, hogy a szobalányunk szaladt ki a kérdése:

— Parancsol valamit kisasszony?

— Igen, igen szólám neki kis szünet után, szóljon a mamának, hogy itt van Tihamér ur és hozhat bort is mindjárt.

— Es, és? kíváncsiskodott megint Jolán.

— Es semmi. Harmadnapra Tihamér menyasszonya lettem...

Milike jelentkezett aztán szólásra. Sáríka volna ugyan a soros, hanem az előbbi incidens nagyon elkedvetlenítette.

— Az én történetkém rövid, de annál érdekesebb, édesebb.

— Halljuk, halljuk!

Es Milike fölállt, hogy elkezdje a történetét.

— Ugyan ül le, ül le, kiálták rá a többiek, sokkal családiasabb.

De Milike nem ült le.

— Engedjétek, hogy állva mondjam el. Az iskolában is, emlékeztek még? sokkal jobban tudtam a leccskómet elmondani, nagyobb vervevel szavaltam el Afrika hegységeit ha álltam, mint mikor az angol kisasszonynál üve kellett a verseket darálgatni.

— Hát halljuk, halljuk!

— Kéry Andor harmadéves joghallgató volt. A szünetét a nagynénjénél töltötte. Igy ismerkedett meg bátyámmal, majd velem. Egy alkalommal kiráncultunk az erdőbe. A társaság jóval előre haladt már. Ketten, hogy, hogy nem, annyira bele mélyedtünk a diskurzusba, hogy

egész más irány felé haladva egy mély árokhoz értünk.

Andor hirtelen átugrotta az árkot, s a tuloldalra megállt. Kétségbe voltam esve. Es még képes rá, hogy itt hágy. Végre megszólalt:

— Egy puzsirt átvizsem.

Persze megtagadtam. Ezzel ő tovább ment. — Hát jó, megadom — szólék, gondolva, ha átvit ugyse adom meg neki. Ezzel ő átnyalábolt és átugrott velem. De e pillanatban jutalmat is elarobta már. Olyat sikoltottam, hogy az erdei madarak mind fölöpöködték a közelben. Még Bélus, a bátyám is egyszerre mellettiünk termett, a ki Andort ezért kérdőre vonta és a vége...

— Párba lett — vágta közbe, önkénytelenül Aranka.

— Nem. Megkérte a kezemet. Hanem várom kell, Andor most szolgálja csak le az egy éves önkéntességet.

— Ez volt az az édes csók? — szóló Jolánka felbiggyesztett ajakkal, hiszen akkor az enyém édesebb volt, a mit...

— Jaj a papa — csittgat hamar Matild, a nővére, hát ha már meghallotta?

Az ajtó nyílt. Elemér, Aranka vőlegénye volt.

— Na és ha a papa is lett volna? — mondá Jolán — hiszen zalogváltások kaptam, szaz nem is nagyon merete az a fiatal ember adni, hanem hát — tette hozzá elpirulva — én... nyujtottam neki az ajkamat.

később fogják kitűzni, a meghívókat már szét-
küldték. A meghívókban a miniszter utal azon
körülményre, hogy a középiskolai tanulók szá-
mának szaporultával az érettségi vizsgák körüli
teendők annyira felszaporodtak, hogy a tankerü-
leti főigazgatóknak június havában naponként
kilencz órát kell a vizsgákon tölteniük, miáltal
az iskolai adminisztráció megakad, és az új is-
koláév előkészítése szenved. Azonfeül minden
tanuló köteles lévén szóbeli vizsgát tenni, a ta-
nulók nagy számánál fogva az egyesekre nem
jut elegendő idő. Aat a kérdést terjeszti tehát a
miniszter a szaktanácskozás elé, hogy nem lenne e-
lehetősége a „jeles“ vagy „jó“ előmeneteli
tanulókat a szóbeli érettségi vis-
gálatok alól egészen vagy részben
felmenteni, továbbá, hogy alaki szempontból
mily könnyítések és egyszerűsítések volna-
nak az érettségi vizsgálatok alkalmával követendő el-
járásnál eszközölhetők.

— A temesvári m. kir. áll. főreáliskola
25 éves fennállásának története legközelebb sajtó-
alá kerülvén, az intézet igazgatósága kéri a
vált tanítványokat, hogy jelen állásukat és laká-
sukat bejelenteni sziveskedjenek. Egyszersmind
jelentjük, hogy a terjedelmesebb munka, mely-
ben a volt iskolatársak egyesületé-
nek története, alapszabályai és az egyesület
tagjai is meglesznek. 1 frtnak beszolgáltatása
után az iskola volt tanítványainak meg fog kül-
detni. A temesvári főreáliskola igazgatósága: dr.
Laky Mátyás, igazgató.

— A sásonból. A fagyos téli napok után
pár napja erős meghatottság mutatkozik a hás-
tetők ridég haván és a járdák összemállott sáros
jégtörmelékén, kövöcsök minden eresz, és a föld
erősen adja fel az uccza porára a keresztvizet,
mely sarat csinál belőle. Ragyogó kalucnik
dominálnak, az emberek mosolyogni kezdenek
és ki tudná megmondani, hány költői lélek szólalt
meg ekképen: Erzi a tavasz fuvalmát? Nagy
lehangoltság vesz erőt a téli paradicsom látoga-
tón. A korcsolyasport hívei szívszorogva
számálják az ereszből aláhulló vízsepeket.
Halifax hívei azért legyetek nyugodtan! Ez a
lanyha idő csak rövid életű, hamar eloszló
kődépké, delibábjá a messzejáró édes tavasznak.
A százesztendősz kalendárium február hó közepére
még erős hideget jósol és úgy bátran lecsfolhatjuk
est a pár napi támi tavaszt, mely még korá-
szülöttnek sem mondható. — A kávéházakban
élénk élet uralg. Az asztalok nagy része el van
foglalva. A lapok nagy kelendőségnek örvendenek —
estefelé azonban már mint kifacsart citromok
hevernek. A kártyaszobákból merész kontrák,
betlik stb. harsány kiáltása hangzik ki. — Kar-
neval ur jól gondoskodik a fiatalságról, sőt leg-
nagyobb ellenségeről, a morozus papáról sem
feledkezik meg. Bő kárpótlást nyújt neki. A
meglapult országyért leányai örömmel, boldog-
ságával ajándékozza meg. Hát még az a sok
nőszabó, ruhavarró, díszítő, virágáros, zenész,
czigány, mosónő, stb. stb., a kiket mind a mi kis
pajkos Karnevalunk tesz urrá, mert mindnyájuknak
busás hasznót juttat. A farsang nekik az, a mi
a szántó-vetőnek az aratás.

— Bécsi műkincsek a kiállításon. (Fő-
városi levelezőnaptól). A napokban Bécsből vaslá-
dában rendkívül nagybecsű műkincsek érkeztek
a történelmi kiállítás számára. A kincsek küldője
dr. Figdor Albert, neves műgyűjtő, kinek hi-
res muzeumában tavaly egy magyar bizottság
járt, hogy a tulajdonos engedelmével összeírja a
magyar eredetű es vonatkozású emlékeket. Fig-
dor Albert ezután nemcsak készségesen bele-
egyezett, hogy magyar tárgyait kiállítsa a törté-
nelmi kiállításon, hanem ezeket már le is kül-
dötte Budapestre. Tizenegy nagybecsű kiállítási
tárgyat küldött be. Ezek közül különösen kivá-
lók egy reke-zománczezel borított ereklye tartó,
mely még az Arpád házi királyok idejéből való
a egymagában ötezer forintot képvisel. Emli-
télre méltó még egy aranyozott ezüstkehely,
pompás filigrán ékítéssel 1506 ból, továbbá egy
XVII. századbéli egyházi énekfőnöki estüt
páca. Ez a három tárgy mind a Szent István
koronája alá tartozott egyházi kincstárba jutott
nehány éve eladás után a Figdor birtokába.
Igen becses a kiállítási tárgyak közt egy régi
fara festett kosztümök is, amelyen az a felírás
olvasható:

FRAW ELISABET KINIG SIGISMUNDS
TOCHTER VON HUNGERN.

A Figdor kiállítási ékszerai közül különö-
sen becses egy díszes zománcos karperecz, egy
női övfüzér és egy ezüst dupla sorleg, a mely
utóbbinak a fenekén a löcsei ötvösök bélyege
látható, jelétül, hogy a sorleg Löcson készült.

— Nagy-Kikindán nincs szegény ember.

Már egy ízben megírtuk volt, hogy Nagy-Kikin-
dán nincs szegény ember. Említettük ugyanis,
hogy Telecsky Risztó polgármester segített
a szegény embereken, elhatározta, hogy megtanít-
tatja őket a kosárfonásra, s mikor más jövedel-
mük nincs, legalább így jussanak becsületes mun-
kájuk árán kenyérhez. A dobszó és egyéb szé-
leskörű meghívás nem használt semmit. Összeesen
két ember akadt, a ki jelentkezett. De ez még
csak hagyján volna, mert ennél is eklatánsabban
bizonyítja a következő eset, hogy Kikindán csak-
ugyan nincsen szegény ember. A jótékonyaságá-
ról városzszerte ismeretes Heim M. gözmalmi
igazgatóné, a gözmalom közelében melegedő szo-
bát létesített, a hol a szegény és segélyre szorul-
tak az idők zordsága elől megvonulhatnak és
azonfelül meleg levesben és jó kenyéren része-
sülnek. A mult évben még sokan látogatták ezt
a humanizmus-szülte menhelyet, az idén azon-
ban egyre fogyott a számuk! Végül csak egy
öreg ember maradt, a ki naponként eljárt ebédre.
De mikor látta, hogy mindig egyedül marad, res-
telte a dolgot és ő sem jött többé. Volt azonban
benne aynyi illedelem, hogy mielőtt elmaradt,
kimentette magát. Boldog Kanaán.

— A kis Robinson. A ma reggel Bazias
felől jött vonaton egy csinosan öltözött 15 éves
fiú érkezett Temesvárra és elvezette magát a
józsefvárosi kerül. kapitánysághoz, hol sirva kö-
nyörgött kapitányhoz, hogy szállítsa haza Er-
sekujvárról lakó szülőihez, mert kifogyott az
utiköltségből. A fiú a többek közt a következő-
ket adta elő: Welzer Istvánnak hívják és egy
hason nevű érsekujvári birtokosnak a fia. Az
érsekujvári főgimnázium harmadik osztályába
járt és Csiba Antal komáromi Ronhety István
nyitrai illetőségű tanuló-társainak rábeszélésére
vasárnap elmentek Érsekujvárról, aztán lezö-
náztak Szerbiába, hogy ott Robinson-életet foly-
tassanak. Társai bőven el voltak látva pénzzel,
míg neki csak 15 frja volt, a mit egy érsekujvári
korcsmáros adott kölcsön. Mindenekelőtt puskát
és töltényeket vásároltak, azután egy fejszét,
hogy sátozt csinálhassanak. Fehértemplomra érve,
a fiú megbánta tettét és visszatért ide, míg tár-
sai tovább folytatták utjukat Baziason át. Most
nincs egy krajczár pénze sem; az ut egy részét
gyalog kellett megtennie, sőt éheznie is kellett.
A kapitány ennivalót adott a fiúnak és aztán
átadta a főkapitányi hivatalnak, mely haza-
küldeti őt szüleihez.

— Késelő udvarló. Az udvarlók rendes
körülmények között igen szeretetreméltó, finom
urak, akik a kisasszonyokat Kugler-bonbonokkal
és még edesebb bókokkal látják el, bálban az ő
kedvükért hajnalig robotolnak a becsületszavak
kal erőitük, hogy ő nagysága arczával ébrednek
és térnek nyugalomra, amint a nóta is mondja.
Azonban még az udvarlókban is van kivétel
Kojtor József aradi államvasuti fővezér pódán
mikor meggyőződött, hogy nálánál szerencsésebb
vetélytárs udvarol a választottjának, késéssel tört
be Kelller Etelka lakásába s őt is, az anyját
is leszurással fenyegette, ha a leány nem haj-
landó szerelmét viszonzani. A szív-afférba most
a rendőrség is beavatkozott.

— A páciens bosszúja. Egyik jeles fogorvos
beszéli a következőket: „Mikor még fiatal s fog-
lalkozásomban kezdő voltam, kiségeteni egy vi-
déli barátomhoz mentem. Egy reggel a rendelő-
szobában hatalmas tagbaszakadt, izmos paraszt
állított be, a kiről mindjárt láttam, hogy a fogát
kihuzni oiy nehéz lesz, mint a fagyökeket. Leült
s azt kérdeste, hogy fog-e fajni. Meg akartam
tréfálni s azt mondtam neki, hogy ha nem fáj,
akkor ne fizessen semmit. S nekiesem a fogának.
De nem ment egykönnyen. Megrántam kétszer,
háromszor, végre nagyot osavarak rajta s úgy
jön csak ki. A paraszt kéket zöldet látott de
nem szót egy szót sem s a műtét végeztével
nyugodtan öblítette ki a száját. „No, fáj-e?”
kérdeztem tőle. — „Csöppet sem fáj”, mondá
s azzal távozott. Utána mentem az előszobába s
kértem a pénzt; ő azonban, hivatkozva megál-
podásunkra, a várakozók kacajja közt elment

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.
Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt
álló h. é. vasutak közös árudíjzabásához a
győr-—veszprém—dombóvári h. é. vasutveszprém—
dombóvári vonalának megnyitása napjával az I.
pótlék lépett életbe, melynek példányai a magy.
kir. államvasutak díjzabási szakosztályában
darabonként 10 filléért kaphatók.
Budapest, 1895. január 10-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése 1896. február 6-án.)

Budapest, február 6. (A „Torontál”
eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén
folytatták a közoktatásügyi tárcza költségvetését.

Az egyes szónokok úgy mint Illyés
Bálint, Thaly Kálmán, Kozma László, Bánó
József és Hoitsy Pál egyértelműleg keve-
selték a tárcza költségvetését és sürgették
a népoktatásnak minél szélesebb alapon
való fejlesztését.

A többség a budget megszavazta.

Oszták miniszterek a kiállítás területén.

Budapest, február 6. (A „Torontál” ere-
deti távirata.) A jelenleg politikai tárgyalások
végett Bud-pestben időző oszták miniszterek a
t-g-nap délutánt a kiállítás területének a megte-
kintésére használták fel. Badeni gróf miniszter-
elnököt, lovag Guttenberg vasuti-, Glacz báró
kereskedelmi és Bilinszky pénzügyminisztert,
akik a kora délutáni órákban érkeztek a kiállít-
tási igazgatósághoz, Schmidt József miniszteri ta-
nácsos a kiállítás igazgatója fogadta és kalauzolta.
Bejárván a kiállítás egész területét, a miniszte-
rek sürün adtak kifejezést elragadtatásuknak a
kiállítási csarnokok külső szépsége és elrendezése
felett. Az oszták miniszterek csak az alkony
beálltával hagyták oda a kiállítás területét, mi-
után Schmidt igazgatótól szívélyesen elbucuztak.

Boris herceg áttérése.

Budapest, február 6. (A „Torontál”
eredeti távirata.) Szófiából telegrafálják:
Boris herceg áttérési ünnepélyének
alkalmából Bulgária és Kelet-Rumélia min-
den vidékéről jelentkeznek küldöttségek és
vendégek. A kormány ez alkalommal kü-
lön vonatokat indított 50%-os díjleenge-
déssel.

Dr. Brájler Lajos távollétében a szerkesztésért felelős
Mayer Rezső.

Hirdetések.

24. sz. K. T. 1896.

Pályázati hirdetmény.

A kumán-tarrasi belvizrendező társu-
lat a lemondás folytán megüresedett igaz-
gatói állásra, valamint alapszabályszerűleg
rendszeresített pénztárnoki állásra ezennel
pályázatot hirdet, azzal, hogy a kérvények
a társulat elnökségéhez Kumánon f. évi
február hó 16-ig bezárólag adandók be, s
az eddigi szolgálatokat vagy képesítést
bizonyító okmányokkal szerelendők fel.

Az igazgató és pénztárnok kötelességei
az alapszabályokban vannak elősorolva s
ez az elnökségnél betekinthető.

Az igazgató tiszteletdíja évi 800 frt
és az árterületen kívül az 1895. október
5. közgyűlés 4. sz. határozatában körülírt
napi és fuvardijak.

A pénztárnok tiszteletdíja 300 frt;
kötelessége Kumánon lakni s biztosíték
gyanánt egyévi fizetésének megfelelő ösz-
szegét letenni.

Kelt Kumánon, 1896. február 4.

Szelulety István,
társulati elnök.

„Rheuma-szesz”

biztos hatású külszer, a test mindennemű
fájdalmait, u. m. köszvény, csusz, szaggatás,
rheuma stb. ellen. Fog- és fejfájást 5 perc
alatt megszüntet.

Ára használati utasítással 1 korona. Erősebb
üveg 2 korona 40 fillér.

KAPHATÓ: Török József gyógyszerész urnál
Budapesten, ugyszintén Temesváron Albert Tiva-
dar, Bantler Ödön, Jalner Rezső, — Nagy Ittebén:
Adorján Márton, — Istvánvölgyön: R. Kovácsy
Geyza urak pyógytáraikban, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél
S. A. UJHELYBEN

107-103

és a vidék minden gyógytárában.

366. sz. 1896.

Pályázat.

A szerb eleméri községi segédjegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén, annak választás utján betöltésére határidőül folyó évi február hó 13-án reggel 9 órája Szerb-Elemér községében kintüzetik.

A javadalmazás évi 400 frt fizetés, 3 szobából álló szabad lakás és 400 öl házi kert hasznélvezete.

Felhívtnak a pályázók, kik a magyar, német és szerb nyelvet írásban és szóval tökéletesen bírják, hogy kellően felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig alólírotnál benyujtsák.

Kelt N.-Becserek, 1896. január 29-én.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

180-5.3

2489. sz. tkvi 1896.

Árverési hirdetés.

A törökbecsei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Araczkí Sefta és Araczkí Mártha szül. Csóka tarrási lakosok végrehajtást szenvedők elleni 245 frt 93 kr, valamint H. Fischer és Löwy nagybecskereki czég 60 frt követelése behajtása iránti végrehajtási ügyében a területen levő Tarras község határában fekvő következő ingatlanok: a tarrasi 239. sz. tkvben A. I. 1 sorsz. (414-415) hrsz. és 251. ösz. ir. sz. alatt felvett ház, udvar és kerttel 208 frt kikiáltási árban; — az ugyanazon tkvben A. II. 1-3. sorsz. 1247/27., 1468/15. és 1510/4. hrsz. alatt felvett ingatlanok 103 frt kikiáltási árban a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény sérelme nélkül 1896. évi márczius hó 9-ik napján délelőtt 11 órakor Tarras községében árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. törvény 42. §-ában jelölt és árfolyammal számított és 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kaposán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíró telekkönyvi irattárában és Tarras község előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, 1895. évi decz. hó 10-én a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál.

Szabó,
kir. aljbíró.

142-11

72. tkvi sz. 1896.

Árverési hirdetés.

A törökbecsei kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Torontálmegye árszéké végrehajtónak Vucsetics Zsófia aracsi lakos végrehajtást szenvedők elleni 1050 frt iránti végrehajtási ügyében a területen levő Aracs község határában fekvő aracsi 447. sz. tkvben foglalt A. II. 1-4. sor. 3288., 3555., 3844., 4886. hr. számú szántók a kincstár által bejelentett tulajdoni igény sérelme nélkül 1165 frt kikiáltási árban Vucsetics Angelina árverési vevő veszélyére és költségére 1896. évi

márczius hó 6. ik napján délután 3 órakor Aracs községében árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt és árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett s óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kaposán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíró telekkönyvi irattárában és Aracs község előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1896. évi jan. hó 15-én.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

140-1.1

73. sz. B. v. k. 1896.

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszék és a módosi kir. bíróság 1895. évi 11392., 9185. 9186. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbíróknak 1895. évi 10655., 13109., 13374. és 13375. szám alatt kelt végzése folytán Finkelstein Adolf, Julius Lipót nagybecskereki, Strasser és König budapesti czég végrehajtatók részére, Gyukits Vikentie és Gyukits Kenta kistoráki lakosoknál 97 frt 50 kr, 150 frt, 182 frt 25 kr és 112 frt 59 kr és jár. iránti kielégítési és biztosítási végrehajtás utján 1895. évi július 25., aug. 22. és 29-én lefoglalt 1084 frtra becslött 132 mm. buza, lovak, kocsik s gazdasági felszerelvényekből álló ingóknak alperesek lakásán Kis-Torákon bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1896. évi február 7-ik napjának délelőtti 10 órára tüzetett ki.

Együttal felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, — miszerint az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólírhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentésként, annál is inkább, minthogy később bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölölégére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1896. évi jan. hó 23-án.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

146-1.1

13284. sz. tkvi 1896.

Árverési hirdetés.

A törökbecsei kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak mint végrehajtónak, Heim Károly beodrai lakos végrehajtást szenvedők elleni 236 frt 71 1/2 kr tőke és jár. és

Torontálmegye árvapénztárának 63 frt s jár., a beodrai takaré- és előlegszövetkezet 50 frt és jár., a tbecei előjáródek biztosítási intézet, a nagybecskereki főügyészségnek 119 frt 87 kr és jár., Moskovics M. nek 72 frt 76 kr és jár. iránti végrehajtási ügyében Janik férj. Heim Julia beodrai lakos veszélyére és költségére a területen lévő Beodra község határában fekvő 389. sz. tkvben foglalt A. alatt foglalt (781/a-782.) hr. és 47. ö. i. számú beltelek és ház 1835 frt kikiáltási árban 1896. évi márczius hó 4. ik napjának délután 3 órakor Beodra községében árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt és árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kaposán lefizetni, és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíró tkvi irattárában és Beodra község előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1895. évi deczember hó 13. ikán.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

141-1.1

247. szám I. 1896.

Tarras község előljárósága.

Árverési hirdetés.

Tarras község előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a Tarras községi közlegelő utáni beszédési jogot, valamint ugvevezett „Fátovi“ kaszáló folyó évi február hó 9-én d. e. 9 órakor Tarras községében egy évre haszonbérbe adatni fog. Bánatpénz a közlegelőre 400 frt, a kaszálóra pedig 100 frt, a többi feltételek a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Tarrason, 1896. január hó 31. én.

Predragovits
jegyző.

Sztanity
bíró.

131-3.2

Hirdetés.

Az ittebei takaré- és hitelszövetkezet alapszabályszerinti időtartamának leteltével 1895. évi deczember hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlésében a szövetkezet felszámolásának foganatba vételét határozta el.

A kereskedelmi törvény 249 §-a alapján felhívtnak ennél fogva a felszámolás alatt lévő ittebei takaré- és hitelszövetkezet hitelezői, hogy ezen hirdetés harmadszori közzétételétől számított 6 hónap alatt követeléseiket alulírt felszámoló bizottságnál annál bizonyosabban bejelentésként és érvényesítsék, mivel különben a szövetkezeti vagyon felosztása ezen követelésre való tekintet nélkül foganatba vétetni fog.

Az ittebei takaré- és hitelszövetkezet felszámolás alatt.

138-3.2

Dr. Szántó Adolf.

Jenovay Zoltán.